

OBROBNE PAZKE

VATRO J. GRILL

Governer Lausche se je oni dan nekaterim krogom hudo zameral, ker je rekel, da še ne ve, komu bo dal svoj glas za ohijskega senatorja pri volitvah v jeseni—Fergusonu ali Taftu.

Ali vsaj tako bi se zdelo, če bi človek sodil po tem, kar se piše po listih.

Kar se mene tiče, bi rekel, da je Lausche samo izrazil zagato mnogih mislečih ohijskih državljanov.

Tisti, ki zdaj Lauschetu očitajo, da je s to svojo izjavo pokazal, da ni "dober demokrat," imajo sila kratek spomin.

Na primer—pred dvema letoma so "dobri demokrati" v naši prelepi Ohio v trumah bežali od Trumana, o katerem so mislili, da je "kapuť."

Kaj pa Lausche? Oh vseh "visokih glav" je bil edini, ki je Trumana (kateremu ni bil nič dolžan) spremljal na kampanjski turi po državi. Ni se bal, da ga bo Truman okužil, kakor so se mnogi "dobri demokrati," ki so mislili, da Dewey (z izjemo majhne formalnosti na dan volitev) že sedi v Beli hiši.

Truman je po moji sodbi eden najbolj podcenjenih predsednikov, kar jih je še imela Amerika.

Seveda, on ne doseže Roosevelt—in kdo drugi bi ga?—ampak je dobrodušen, energičen, in poseda mnogo tistega, čemur pravijo Amerikanci "good horse sense."

V teku petih let, odkar se nahaja v Beli hiši—in ta doba ni bila noben piknik—se ne more reči, da je zagrešil kako večjo napako.

Stvari, za katere se zavzema v kongresu in izven kongresa so v jedru iste, za katere se je boril Roosevelt, to je, ojačenje socialne zaščite za povprečnega državljan, ki dela z rokami ali umom, in pa razširjenje osnovnih človeških pravic ne glede na plemenske ali druge razlike.

Domneva, da je bil Truman "vsiljen" Rooseveltu, je napačna. V avtoritativni biografiji "Roosevelt and Hopkins" (knjiga Roberta E. Sherwooda), čitam:

"Mnogo ljudi je sodilo, da so Trumana kar nenadoma potegnili iz klobuka (namreč na demokratski konvenciji leta 1944 v Chicagu), ampak to ni resnica. Predsednik je imel že dolgo oči na njem. Delo Trumanovega odseka (ki je med vojno pazil, da fabrikanti niso goljufali vlade pri naročilih in kontraktih) je bilo dobro, postal je obče poznan in čislán v deželi, in zelo popularen v senatu. Predsednik je želel nekoga, ki mu bo pomagal tam (namreč v senatu), kadar se bo sklepal mir."

To so besede Hopkins, ki je stal Rooseveltu bližje kot kdo drugi v Washingtonu.

Najboljše priporočilo za Trumana pa je to-le: Blatijo in smešijo ga dan na dan prav tisti krogi, ki so tako globoko mrzili Roosevelta—fabrikanti, bankirji, na kratko, takozvana "visoka družba." Pred dvema letoma ga ni podpiral niti eden velik list v deželi. Južni demokratje pa so odprto rebelirali in postavili svo-

(Dalje na 2. strani)

V Moskvi se vršijo pogovori med angleškim ambasadorjem in predstavnikom sov. vlade

MOSKVA, 11. julija—Angleški ambasador Sir David Keely je danes imel svoj drugi sestanek s sovjetskim zastopnikom zunanjega ministra Andrejom Gromikom.

Konferenca med angleškim in sovjetskim predstavnikom se je vršila na inicijativo Angležev. Sovjetsko zvezo je zastopal Gromiko, ker se zunanji minister Andrej Višinski nahaja na počitnicah.

Angleška ambasada je naznanila, da ne more objaviti nobenih komunikacijev v zvezi s pogovori. Verjetno je, da je ameriška ambasada o konferenci, na kateri se razmotriva o vojni na Koreji, tudi obveščena.

Kot je bilo naznanjeno, si Anglija prizadeva, da bi se mirolnim potom poravnalo konflikt na Koreji. Sovjetska zveza ne prizna sklepe organizacije ZN, na osnovi katerih Zedinjene države opravčujejo svoje vmešavanje v vojno na Koreji.

Čeprav angleški predlogi za poravnava spora še niso znani, angleški diplomatični krogi verujejo, da bi se lahko upostavilo mir na Koreji na sledeči način:

Sile Severne Koreje naj se po splošnem premirju umaknejo na 38. vzporednico;

Vladi Severne in Južne Koreje naj začneta pogajanja za združenje dežele. Na takšnih pogajanjih naj bodo navzoči tako sovjetski kot ameriški predstavniki;

Zedinjene države bi umaknile svoje mornarice, ki ščití Formozo;

Sovjetska zveza bi prenehala z bojkotom Združenih narodov, ko bi Zedinjene države priznale novo vlado Kitajske in dovolile, da se iz organizacije izobči nacionalistične delegatē ter jih zamenja z delegati nove vlade v Peipingu.

VLADA SEVERNE KOREJE DALI ZEMLJO

HONG KONG, 11. julija—Radio postaja v Peipingu je danes naznanila, da je vlada Severne Koreje objavila ukaz, na osnovi katerega je v južni Koreji zaplenjena zemlja velepostnikov in razdeljena malim kmetom in najemnikom.

ČASTNIK ZAPRAVIL DENAR: GRE V JEČO

LOS ANGELES, 11. julija—Mornariški "paymaster" Bascom B. Boaz je bil danes obsojen na pet let zavora, ker je iz blagajne ukradel \$19,000 vladnega denarja. Boaz je izjavil, da je denar potrošil z neko brunetkinjo v teku šestih mesecev.

NOVI PLES ZA VOJNO NA KOREJI

HOLLYWOOD, 11. julija—Na konvenciji plesnih učiteljev so danes uvedli novi ples, ki so ga očividno v zvezi z vojno na Koreji imenovali "Korejska poskočnica."

(Onim, ki se navdušujejo za ta ples, bi svetovali, naj ga gredo "plesat" na Korejo.)

SVOBODNA POŠTA ZA VOJAKE NA KOREJI

WASHINGTON, 11. julija—Senat je danes odobril predlogo, na osnovi katere ne bo treba plačati nobene poštnine za pisma ameriškim vojakom na Koreji.

V Rusiji se ne vznemirjajo radi vojne na Koreji

MOSKVA, 11. julija—V Sovjetski zvezi ni nobenih znakov, da vlada podvzema nujnostne ukrepe za primer, da bi prišlo do vojne.

Po celi deželi se še vnaprej vršijo mirovni shodi. Prepričanje narašča, da se lahko svet izogne tretji svetovni vojni.

Čeprav vojaški časopisi in publikacije poudarjajo, da je sovjetska oborožena sila vedno v pripravljenosti, ni nobenih znakov, da se vrši mobilizacija rezervistov ali po podvzema ukrepe, ki so običajeni, če deželi grozi vojna.

Govorniki na mirovnih shodih poudarjajo, da "imperialisti" nameravajo sprožiti svetovno vojno, toda obenem zagotavljajo, da se kampanja v prid miru vsak dan bolj širi in zavzema večji obseg po celem svetu. Na shodih tudi poudarjajo, da je Sovjetska zveza dovolj močna, da prepreči novi svetovni pokolj.

Medtem pa je sovjetska vlada obsodila uporabo zastave Združenih narodov s strani ameriških sil, ki se borijo na Koreji.

Sovjetski časopisi na splošno viharno obsojajo "ameriško agresijo." Glasilo strokovnih unij Trud je objavil članek, v katerem pravi, da so Zedinjene države sprožila vojno, da bi potom vojne odvrnile depresijo in ustrašile zagovornike svetovnega miru.

AMERIŠKI ČASTNIK BAJE OBSOJA AMERIŠKO AGRESIJO

WASHINGTON, 11. julija—Danes je bilo razkrito, da neki moški, ki se predstavlja za ameriškega častnika, širi propagando proti "ameriški imperiaлизmu" iz glavnega mesta Koreje, Seoula.

Moški pravi, da je kapitan Ambrose Nugent in da je bil zajet v bitkah na Koreji. Severna Koreja pa mu je dovolila, da potom radia obsoja ameriško intervencijo. "Kapitan Nugent" pozivlje ameriške vojake, naj se zoperstavijo "ameriškim kapitalističnim monopolom, ki so sprožili barbarski agresivni napad na Korejo."

(Armada je naznanila, da res obstoja neki moški po imenu kapitan Ambrose Nugent in da je iz Merrila, Wis. Toda dosedaj še ni bilo naznanjeno, če je bil res zajet na Koreji.)

Ameriške izgube znašajo 366 mož

TOKIO, 11. julija—Iz glavnega stana gen. MacArthurja so naznanili, da ameriške izgube v vojni na Koreji do 6. popoldne v ponedeljek znašajo 366 mož. To je za 117 vojakov več, kot pa jih je bilo izgubljenih pred tremi dnevi.

Soglasno s komunikacijem je bilo ubitih 27 vojakov, 94 ranjenih, 245 pa izginilih.

V komunikacije so omenjene tudi materialne izgube Severne Koreje, ki so:

Uničenih letal 24, poškodovanih 12, možno uničenih 5. Uničenih tankov 95, poškodovanih 62, možno uničenih 13. Oklopni vozov je bilo uničenih 7, poškodovanih pa 62. Ostalih vozil je bilo uničenih 444, poškodovanih 217, verjetno uničenih pa 47. Ladij je bilo uničenih 11, poškodovanih pa 26. Zaplenjeno je bilo 7 poljskih topov.

Ameriške čete so se pod pritiskom severno-korejske ofenzive umaknile na južno obalo ogrožene reke Kum

TOKIO, 12. julija—Severno-korejske sile so danes napredovale od štiri do deset milj in prisilile ameriške čete, da so se umaknile na južno obalo važne reke Kum, ki je zadnja naravna ovira pred Taejonom, zasilnim glavnim mestom južno-korejske vlade.

Severno-korejčani so sprožili silovito ofenzivo že zgodaj zjutraj in podprti z artilerijo izgnali Američane iz mesta Čočivona, ki leži 8 milj severno od reke Kum.

V komunikaciji iz glavnega stana gen. MacArthurja ni sicer omenjeno mesto Čočivon, toda podarjemo je, da so se ameriške čete "umaknile v redu."

V današnji bitki se je ponovilo isto, kar se je zgodilo večeraj. Ameriški tanki so skušali ustaviti močnejše tankovske oddelke Severne Koreje, toda slednji so na njih izvršili tako velik pritisk, da so se morali umakniti.

Medtem pa so ameriške letede trdnjave metale bombe na sovražnikove tanke in koncentracije čet. Po umiku iz Čočivona so ameriška letala napadla mesto in ga zažgala.

Veruje se, da imajo na področju Čočivona severno-korejske sile na razpolago 80 tankov. Toda neuradno poročila pravijo, da so v strahovitem napadu ameriška letala uničila 65 sovražnih tankov ter 190 trokov.

Pričakuje se, da bodo sile Severne Koreje kmalu napadle Američane na južni obali reke Kum. Če jim bo uspelo, da se izkrcajo na južno obalo reke, bodo ameriške obrambene vrste resno ogrožene.

PET BOLNIŠNIC ZA ŽRTVE NA KOREJI

WASHINGTON, 11. julija—Obveščeni krogi so danes naznanili, da bo Obrambeni oddelek vlade kmalu ponovno odprl pet vojaških bolnišnic za ameriške vojake, ki so bili in bodo ranjeni v vojni na Koreji. Odprte bodo sledeče bolnišnice: General Hospital pri Phoenixville, Pa., Murphy General pri Waltham, Mass., Percy Jones General pri Battle Creek, Mich., U. S. Naval Hospital v Long Beachu, Cal. in Oliver General v Avgusti, Ga., ali pa Lawson General v Atlanti.

EGIPTO OBSOJA SEVERNO KOREJO, TODA NE ODOBRAVA VOJNE

KAIRO, 11. julija—Egiptska vlada je danes obsodila Severno Korejo, ki da je sprožila agresijo, toda ni podprla oborožene akcije, ki jo Zedinjene države podvzemajo v imenu Združenih narodov.

V izjavi zunanjega ministrstva se je egiptska vlada previdno izognila, da bi podprla oboroženo akcijo proti Severni Koreji.

MISIONARJI BODO OSTALI NA KOREJI

VATIKAN, 11. julija—Obveščeni vatikanski krogi so danes naznanili, da bodo katoliški misionarji na Koreji ostali na svojih mestih, čeprav jim grozi nevarnost, da bodo prišli pod komuniste. Posebna navodila misionarjem pa ne bodo poslana, ker niso potrebna. Kot pojasnjuje vatikanski krogi, so misionarji nikoli ne umikajo ali pa bežijo.

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Pueblo, Colo. — Kattie Vivoda se je morala podvreči nevarni operaciji. Nahaja se v bolnišnici Corwin.

Brownsville, Pa. — Dne 11. junija je na Yukonu umrla Agnes Brandstetter, stara 70 let doma iz Velike Loke, Dolenjsko, članica ABZ. V Ameriki zapuščala pet sinov, od katerih je Herman predsednik tukajšnjega angleško poslujočega društva 759 SNPJ, in tri hčere, v starem kraju pa moža Johana Brandstetterja.

Sharon, Pa. — V bližnjem Youngstownu je 24. junija umrl Mihael Platnar, doma iz Iškavasi pri Igu, v Ameriki okrog 45 let, največ v Sharonu in Warrenu (O.). zadnjih 20 let pa v Youngstownu. Bil je član SNPJ, pokopan civilno. Zapuščala žena, brata v Eriju, Pa., in sestro v Bessemerju, Pa.

Claridge, Pa. — Dne 25. junija je umrl Jakob Oreš, star 81 let, doma od Havrovih Rovt pri Zirih nad Škofjo Loko, v Ameriki 51 let, član SNPJ in ABZ, ki sta mu pridedila dostojen pogreb. Tukaj zapuščala hčer in 13 vnukov, v starem kraju pa brata. Zena mu je umrla leta 1927.

Export, Pa. — Dne 24. junija je nagloma umrl Alexander Skerly, član in zapisnikar društva št. 138 ABZ. Zapuščala žena, dva sina, dve hčeri in sedem vnukov. Doma je bil iz Trnovega pri Ilirski Bistrici. Bil je dober družbenik ter je imel razne urade pri društvu, katerega je tudi nekajkrat zastopal kot delegat na konvencijah.

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary je dobro prestala operacijo Mrs. J. Bevich iz New Dulutha, dolgoletna članica SNPJ. V isti bolnišnici se zdravi Peter Kral iz Iron Mountaina, Minn., brat dolgoletne bolniške sestre v tej bolnišnici.

Traunik, Mich. — V bližnji farmerski naselbini Tranery je po štiritedenski boleznii umrl Frank Oberstar, star 61 let, doma iz Podtabora pri Kočevju. Tukaj zapuščala žena, pet sinov in dve hčeri, vsi odrasli.

New York. — Dne 28. junija je umrla Agnes Kos, članica samostojnega društva, doma iz Domžal. Zapuščala sina in druge sorodnike; mož ji je umrl pred več leti.

V Exportu, Pa., je dne 24. junija nagloma umrl Alexander Skerly, član in zapisnikar društva št. 138 ABZ. Zapuščala žena, dva sina, dve hčeri in sedem vnukov. Doma je bil iz Trnovega pri Ilirski Bistrici. Bil je dober družbenik ter je imel razne urade pri društvu, katerega je tudi nekajkrat zastopal kot delegat na konvencijah.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
 Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
 Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
 By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
 (Po raznašalca in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
 For One Year—(Za eno leto) \$8.50
 For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
 For Three Months—(Za tri mesece) 3.00
 For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
 For One Year—(Za eno leto) \$10.00
 For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
 For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

BODOČNOST SANSa

Četrta konvencija SANSa, ki se je vršila koncem meseca maja, je bila ena od najpomembnejših v zgodovini te organizacije, ki se skozi osem let storila veliko dobrega dela. Najpomembnejša vsled tega, ker je šlo za njeno bodočnost. Zadnje leto pred konvencijo se je opazalo, da aktivnosti v okviru SANSa pojenjajo, da SANS ni imel več tiste življenske sile, ki jo je imel recimo v zadnjih letih vojne in takoj po vojni. Če pa ni bilo več teh aktivnosti, ki odražajo življenje organizacije, se je umevno razširilo tudi mnenje, da je SANS dovršil svojo nalogo in da ga je treba likvidirati. To je bilo tudi mnenje dobrega dela naših naprednih ameriških Slovencev, ki so hoteli z ustanovitvijo popolnoma nove organizacije naprednih ameriških Slovencev nadomestiti SANS. Toda IV. konvencija SANSa je pokazala, da še ni prišel čas likvidacije SANSa, da SANS še vedno lahko deluje, če se mu določi nove naloge, ki bi odgovarjale sedanjemu, dokaj spremenjenemu položaju.

V moralnem in tudi finančnem oziru je uspeh konvencije bil navdse zadovoljiv. S tem mnenjem se bodo strinjali tudi oni delegati, ki so prišli na konvencijo pesimistično razpoloženi, a jim je nepričakovano veliko število navdušenih in borbenih delegatov dvignilo zaupanje v bodočnost SANSa. Ne rečemo, da je na zadnji konvenciji bilo večje število delegatov, kot pa na prejšnjih. Toda z ozirom na težave, ki izvirajo iz splošnega položaja v naši deželi in na svetu, se lahko reče, da je udeležba bila zelo, zelo zadovoljiva. Več kot pa število delegatov, izpričuje število posetnikov, ki so prišli na konvencije priredbe SANSa. V današnjih časih na takšnih priredbah imeti okrog 800 dolarjev čistega dobička, lahko pomeni samo to, da je še vedno veliko število naših naprednih ljudi, ki organizacijo tudi gmotno podpirajo.

Uspeh Četrte konvencije je zagotovil nadaljni obstoj SANSa. Mogoče je tudi veliko upanja za bodoče delo organizacije tudi v dejstvu, da je glavni urad preseljen v Cleveland, v SND na St. Clair Ave. Cleveland je najmočnejša slovenska naselbina v Ameriki po številu naših priseljencev. Chicago je v preteklosti vršila velik vpliv na naše kulturne, prosvetne, politične in druge aktivnosti, bila je nekakšna kot bi se to reklo "slovenska Meka" v Združenih državah. Toda časi se spreminjajo, naše vrste se krčijo in samo po sebi je umevno, da se moramo koncentrirati v mestih, ki nam nudijo še največ priložnosti, da lahko za par nadaljnih desetletij črpamo svoje življenske sile iz kompaktno zbite mase naših priseljencev.

Pred novim glavnim odborom stojijo velike naloge. Prva in nujno potrebna pa je na organizacijskem polju, to je, da se oživi neaktivne podružnice, ustanovi nove v vseh naselbinah, kjer še ne obstajajo, da se ustanovi nekakšen "posvetovalni odbor" in razne "sekcije" z določenimi nalogami. SANS moramo najprej zgraditi v močno in stabilno organizacijo, predno se lotimo drugih nalog, ki mu jih je poverila IV. konvencija. O vseh teh vprašanjih se že razmotriva, tako na sejah podružnic, kot na sejah glavnega odbora.

Nujno potrebno pa je, da se že pred začetkom sezone shodov, kulturnih prireditev, koncertov, predavanj itd. v dvoranah naših domov v raznih naselbinah pripravimo za bodoče naloge SANSa. Med nami se nahajajo tudi delegati iz Slovenije, ki so že samo s svojo navzočnostjo dosti prispevali, da se je dvignilo zaupanje naših ljudi v SANS. Ti delegati iz Slovenije sedaj potujejo po naših naselbinah, kar je ogromnega pomena za popularizacijo SANSa. Zahvaljujoč se zboljšanim odnosom med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo, ne bo v bodočnosti težko dobiti tudi druge predstavnike iz Slovenije, zlasti one, ki bi lahko okrepili naše lastne kulturne in prosvetne aktivnosti. Na pr., zelo veliko bi za te namene prispeval kakšen kvintet iz Slovenije, ki bi gostoval v raznih naših naselbinah. Lahko pa bi se uredilo za gostovanja celega pevskega zboraz iz Slovenije na širši osnovi.

Seveda, bodoče aktivnosti SANSa zajemajo tudi druga polja. Toda za enkrat je važno poudariti, da so neizčrpne možnosti, ki se obetajo SANSu, najboljše porok, da ga bomo ohranili med nami za še precejšnjo dobo. V posameznih naselbinah, kjer obstajajo možnosti za ustanovitev ali pa aktivizacijo podružnic, je najboljša, da se naši napredni možje in žene že sedaj lotijo dela, ki nam bo vsem skupaj v korist in nam bo dosti pomagalo, da prezgodaj ne izgine v našem ameriškem "melting potu."

Po 22 letih na obisku v rojstni domovini

Milan Medvešek

77.

S. S. Hrvatska je lep tovarni brod, na katerem je večje število potniških kabin, krasen salon in lepa jedilnica. Postrežba je bila dobra, moštvo prijazno. Meni je zlasti ugajal kapitan Kovačević. On je bil v času druge svetovne vojne v Ameriki in vozil ladje za zaveznike ter bil nekajkrat torpediran. V Ameriki ima prijatelje tudi med Slovenci in izročil mi je tople pozdrave za Janka Roglja iz Clevelanda, Vinko Coffa, tajnika SDD v Collinwoodu, in za Louisa Eršteta in njegovo družino. Pred leti je bil namreč na obisku v Clevelandu in se seznanil z imenovanimi osebami.

Na ladji sem se tudi seznanil z novim svetnikom jugoslovanskega poslanstva v Washingtonu Milošem Bučarjem, kateri je prav tedaj s svojo ženo in otroki potoval na svoje novo službeno mesto. Svetnik Bučar je mlad mož, po poklicu tehnik, toda na splošno izobražen, povrhu pa poseda veliko mero razumevanja za sočloveka. Prav tako je izobrazena njegova žena, katera je bila profesorica, sedaj pa študira na univerzi v Washingtonu. S seboj sta imela triletnega sinčka Dušana in devet mesecev starega Uroša. Na ladji sta bili dve mački in malega Dušana še zdaj slišim, kako me neprestano kliče: "Stric Milan, pojdiva mačke gledat." Deček se je nam vsem priljubil in nas zabaval, zlasti kadar je korakal po krovu in pel: "Mi smo vojaki korenjaki, kako nas gledajo ljudje..."

Vožnja po sinjem Jadranu je bila krasna, ko pa smo se bližali Mesinski ozini, je prejela ladja poročilo o viharju, zato je kapitan dal povelje, da je brod zavil proti jugu in obkrožil Sicilijo, nato pa naprej v Sredozemsko morje mimo otoka Pantelerije.

Po večdnevni vožnji smo zagledali špansko obalo, zemljo, katero je zaslužil fašist Franco. Kmalu nato je ladja dospela v Gibraltar, kjer se je založila z oljem in drugimi potrebščinami. Ladja je stala na odprtem morju in kmalu so jo obkroževali številni čolni, v katerih so bili španski krošnjari in glasno v angleškem jeziku ponujali svoje blago, vsakovrstne spominke, preproge, prte, okraske in podobno. S krošnjari smo "gihali", da je bilo veselje, in reš dobili nekatere stvari po zelo zmernih cenah. Seveda, za robo smo morali plačati z vsemočnejšimi ameriški dolarji. Večsah smo rekli, da je denar vsega sveta vladar, danes pa je ameriški dolar vsega sveta vladar. Ves svet se peha za ameriški dolarji.

Iz Gibraltarja je ladja zavela na široki Atlantski ocean, nato pa proti jugu ob afriški obali v pristanišče Kasablanko, katera je največje mesto v francoskem Maroku. Ladja "Hrvatska" je v tem pristanišču naložila velik tovor starega aluminija in ga odpeljala v Ameriko. V pristanišču smo stali pol dneva. Takoj ko smo se bližali temu velikemu mestu, so nas mornarji opozorili, naj se pazimo, da nas kdo ne okrađe in oguljufa.

O Casablanki, katero danes imenujejo "mali Pariz", bi se dalo marsikaj napisati. V tem mestu se je meseca januarja leta 1943 sestal predsednik Roosevelt s tedanjim angleškim premierjem Churchillom in generalom De Gaullem. Na tej konferenci so zavezniki izdelali načrt za napad na Sicilijo in Italijo in proglasili, da se mora Nemčija brezpogojno podati.

Ladja je pristala v pristanišču na večer in jaz sem izrazil željo, da bi šel v mesto, toda

mornarji so svetovali, naj se ne podam z ladje, ker se mi lahko kaj hudega zgodi. Sam pri sebi sem si mislil: "Meni se lahko kaj zgodi? Saj nisem ustvarjen iz testa." Nisem šel v mesto tisti večer, toda drugi dan sem na lastni koži poizkusil, kako prav so imeli jugoslovanski mornarji, ki so nas svrtili pred tatovi in drugimi lumpi.

Drugo jutro smo se napolili v mesto svetnik Bučar, njegova žena, Mirko Kuhelj, John Divjak in jaz. Takoj se je nam pridružil vodič, po rodu Španec, kateri je govoril angleško, francosko, arabsko, špansko in ne vem še vse kaj. Hoteli smo se ga iznebiti, toda sledil nam je kot sledi zvesti pes svojemu gosposdarju. Nekajkrat smo se ga skušali otresti, a bilo je vse zaman.

Casablanca je v resnici kozmopolitansko mesto - z lepimi zgradbami, ceste polne luksuznih avtomobilov, trgovine polne česar koli si poželi človeško srce, ulice natrane z vsakovrstnimi ljudmi: z elegantnimi in lepimi francoskimi damami, domačini Maročani-zamorci, Arabci, Zidi, Angleži, Španci. Kon-

pok. Alfred Serko ml.

KRAS

Slovensko ozemlje in posebno Notranjska leži na prastari poti iz Srednje in Vzhodne Evrope k Jadranskemu morju in v Italijo. Skozi te kraje je vedno šel živahen promet. Pokrajina je že zgodaj postala znana v svetu po opisih potnikov, ki so pripovedovali neverjetne in nerazumljive stvari o čudnih pojavih. Že rimski pisec Strabo omenja neki luega palus, za katerega domneva, da bi mogel pomeniti Cerknško jezero. Plemič Sigmund Herberstein, po rodu iz Vipave, habsburški poslanec v Moskvi, je dal v začetku 16. stoletja pobudo nekemu Wernerju, da raziše in opiše Cerknško jezero, ki ga opeva kot čudno tudi italijanski pesnik Torquato Tasso. V letih 1668 do 1673 je po Notranjskem potoval neki Anglež dr. Brown, za njim pa tudi drugi, kot Scutenmayer in Vanderduz. Zelo obširno se bavi s kraškimi posebnostmi Valvasor v svojem delu "Die Ehre des Hezogtums Krain" (1698); okrasil jih je s fantastičnimi pojasnili in pripovedkami. Stoletja za njim pa je Steinberg s Štemberka v Cerknški dolini napisal temeljito in resno razpravo o Cerknškem jezeru in okoliških jamah.

Ko se je začela konec 18. stoletja razvijati znanost, je naš Kras s svojimi posebnostmi prvi zbudil pozornost znanstvenikov in tako postal klasični (originalni) primer kraškega sveta. Naj omenim samo J. Nagla, katerega rokopis z lepimi risbami leži v dunajski dvorni biblioteki, Hacqueta, Gruberja, Schmidta, Cvijčica, Martela, Puticka in še mnoge druge, ki so prihajali k nam raziskovat jame in kraške pojave vobče.

Slovenci imenujemo Kras pušto, brezvodno planoto v bližnji in daljnji okolici Trsta, porastlo z zaniknim grmičjem in pustimi pašniki, med katerimi leže v okroglih dolinah borne njivice, obdane s kamnitimi ogradami. Skalno pokrajino poleti neusmiljeno žge sonce, pozimi pa divja čeznja in gospodari burja. Ime te male slovenske pokrajine, katere edino bogastvo je kraški marmor iz Nabrežine in Repentabera ter znano vino teran, so prevzeli geografi, ki so se tukaj prvič spoznali s tem pojavom, in ga prenesli na

trast pri kontrastu! Na eni strani bogastvo, izobilje, na drugi v nebo vpijoča revščina! V Jugoslaviji niso izlozbe polne kot v Casablanki, prav tako so Jugoslaviji potrebščine veliko dražje kot v francoskem Maroku, vzlic temu pa sem videl v vsej Jugoslaviji samo eno beračico, ki je prosila darove pred pravoslavno cerkvijo na Kalamegdanu v Beogradu, dočim sem videl v Casablanki berača pri beraču, slepca pri slepcu, pohabljenca pri pohabljenecu, raztrgane in boste otroke, ki so se podili po stranskih ulicah, povrhu vsega tega pa cele roje špekulantov z ameriški dolari, tatove pri belem dnevu, goljufe in prevarante, izvodnike in prostitutke.

Naš vodič, kateri je istočasno izvodnik, špekulant in ne vem še vse kaj, nas je najprvo hotel peljati k nekemu črnoboržancu, kateri bi nam menjal dolarje po višji ceni kot določa uradni kurz. Toda mi smo odklonili njegovo ponudbo in zahtevali, da nas pelje na banko, kjer smo izmenjali dolarje po uradni valutni.

Vodiča smo nato plačali in se ga skušali iznebiti, toda on se je nas držal kot klešč.

(Dalje prihodnjic)

vse pokrajine, ki sličejo našemu Krasu. Beseda kras ima torej dva pomena: kot "Kras" pomeni bližnji in daljno okolico Trsta, kras (z malo začetnico) pa označuje kraški značaj kake pokrajine.

Kdor še nikdar ni bil na kraškem svetu, kmalu opazi, da je pokrajina nekam nenavadna. Nikjer ni videti dolin in dolin, v katerih bi izvirali studenci in tekli potočki. Redki potočki ali cele reke privro naenkrat izpod skalnih sten in po krajšem ali daljšem teku nepričakovano zopet izginejo v notranjost zemlje. Kraška tla niso gladka, niti ravna; iz njih štrle razjedene in preluknjane skale, površina pa je pokrita s številnimi okroglimi kotanjami, da je videz, kot bi bila bombardirana z najtežjimi gombami.

Vse te nenavadne oblike nastanejo le na tleh iz apnenec, ki je razpokan in se vrhu tega po malem topi v vodi. Zato deževnica ne pronica skozi prst samo do skalne podlage kot na normalnem svetu, ampak izgine po razpokah apnenca v notranjost, kjer se v globini zbira v podzemске tokove. Tudi potočki z normalnega (ne kraškega) sveta izginejo, čim priteko na kras, v notranjost apnenčevih skladov. Ker je voda tisti najvažnejši činitelj, ki neprestano in nepozabno preoblikuje zemeljsko površje, ustvarja doline, znižuje gorovje, nasiplje ravnine, zasiplje jezera, je jasno, da se kras že po videzu loči od normalne okolice, ker teče voda v notranjosti namesto po površini. Namesto živahnega gričevja in hribov z dolinami in graptami, po katerih teče voda, imamo na krasu dolgočasne, nerazgibane planote in gladka pobočja hribov. Toliko bolj pa je razgibana kraška površina v malem, tako da je ponekod skoraj neprehodna. Voda namreč odplavlja v notranjost prst in razjeda apnenčeve skale, da mole iz tal kot škrape in žlebičje. Na mnogih mestih, kjer vodijo večje razpoke v globino, so nastale kraške doline ali vrtače, okroglaste globeli, ki so globoke do 10 m in široke do 30 m. Zelo značilna za kras so tudi kraška polja, od vseh strani zaprte podolgovate doline, v katerih izvirajo in poikajo reke-potokalnice. V mnogih kraš-

kih poljih so ponori premajhni, da bi ob deževju sproti požirali narastlo potokalnico, ki preplavi kraško polje in ga spremineni v jezero. Ker voda skozi male ponore le počasi odteka, more trajati poplava tudi več mesecev. Takih presihajočih jezer ali blat, kot jih imenuje ljudstvo, je mnogo v Jugoslaviji, najbolj znano pa je Cerknško jezero.

Tudi pod zemljo ustvarja voda svojevrstne in zanimive oblike. Curki vode, ki se cede in padajo v globino, tope apnenec in razširjajo razpoke v breznah, ki so včasih tudi nekaj 100 metrov globoka. Na dnu se pronicajoča voda zbira v večje podzemске tokove, ki morejo raztopiti več apnenca in oblikujejo vedno večje podzemске prostore. Če postane jama preširoka, se začne krusiti s stropa skale in nastanejo v jami podori, kupi ali griči skalovja, ki zajezje reko, da nastane podzemsko jezero. Mnogokrat doseže zajezena voda strop jame in nastane smrk ali sifon, ki zapre pot raziskovalcem. Nad prav velikimi podzemskimi prostori se pa udre ves strop do površja in popolnoma zasuje podzemске dvorane. Na površju nastanejo ogromne kotlaste doline z navpičnimi stenami, globoke do sto metrov in do dvestopedeset metrov široke, ki jih na notranjskem imenujejo "kukave" ali "koliševke". Podzemska reka si pa mora poiskati druge razpoke in izdolbiti nove jame, da obide nastalo zapreko. Ko dovoljno razširi novo podzemsko strugo, zapusti končno staro, z udorom zatrpno jamo, ki jo začne po svoje oblikovati skozi strop pronicajoča voda.

Ko pronica deževnica skozi razpoke v globino, raztopi mnogo apnenca; ko pa pripolzi kaplja v jamo, kane s stropa na tla in se razprši. Večji del razpršene kapljice na tleh in njen ostanek na stropu se v jami posuši in pusti silno majhno količino apnenca, ki ga je raztopljenega prinesla s seboj. Ker kaplja voda stalno iz istih razpok v stropu, se na istem mestu počasi nabira apnenec. Tako rastejo s stropa kapniki — stalaktiti — v obliki ledenih sveč, in stalagmiti v obliki porobke ali kopic. Končno se oba kapnika, stalaktit in stalagmit približata in združita v kapniški steber, ki sega od tal do stropa. Ponekod polzi pronicajoča voda na široko po steni ali preko skal in ilovice in jih prevleče s bleščočo kapniško skorjo ali sigo. Tako ustvarja pronicajoča voda najrazličnejše, včasih neverjetne in krasne oblike bleščočih kapnikov iz običajnega apnenca. Poleg apnenca prinaša pronicajoča voda mnogokrat s površja ali iz razpok tudi ilovico ali prst, ki obarva rastoči kapnik rjavo, rdečkasto, rumenkasto, sivo ali celo črno. Nekateri kapniki pa so celo pisani, ker je tekla nekaj časa čista, potem pa ilovnata voda ali obratno.

Teško je reči, koliko časa je preteklo, da je zrastle toliko in tolikšnih kapnikov. V ugodnih razmerah, če voda stalno, pa vendar tako počasi kaplja, da sproti izhlapeva, rastejo kapniki razmeroma hitro, tudi do 1 mm na leto. Seveda tako ugodni pogoji so le malokje in tudi le majo časa. Ob suši voda ne kaplja, v deževju curlja preveč in celo raztaplja kapnik. Razpoka se lahko tudi zamaši in rast kapnika preneha, ker voda ne kaplja več itd. Čim večji in debelejši je kapnik, tem počasneje raste in se debeli. Starosti kapnikov zato ne moremo določiti: vsekakor pa so rastle orjaki v Potojnjski jami desetisočletja.

Vsa voda, ki se zbira v kraški notranjosti in oblikuje ta čudoviti in divji podzemski svet, privre na dan v kraških poljih (Dalje na 3. strani)

Urednikova pošta

Ponovna aktivnost euclidske podružnice

Euclid, Ohio. — Pri podružnici št. 106 SANSa se je začelo s ponovnim navdušenjem delovat in sledeči so plačali članarino: Frank Misič, \$2; Frank Česen in soproga, \$4; Frank Zagar, \$2; Frank Podboršek, \$2 in John Žigman, \$2.

Najlepša hvala vsem!

F. Fende.

Prošnja iz Cerklj

Te dni je uredništvo Enakopravnosti prejelo pismo od Janeza Grile, doma iz vasi Sidraž, št. 3, pošta Cerklje pri Kranju, Slovenija, ki prosi, da bi pottom časopisa objavili njegovo prošnjo do usmiljenih rojakov in rojakinj, ki bi mu pomagali s kakšno staro obleko za njega in njegovo družino. Piše, da ima otroke v starosti od 2 do 16 let, katerim ne more kupiti oblečil. Dalje tudi piše, da bi zelo rad tudi prejel Enakopravnost, če bi mu kdo mogel plačati za naročnino.

OBROBNE OPAZKE

(Nadaljevanje s 1. strani)

jega lastnega kandidata proti njemu.

Kaj takega se celo Roosevelt ni pripetilo!

Vtis obstoji, da ako bi bil danes Roosevelt v Beli hiši, bi med Ameriko in Sovjetsko zvezo obstojali najboljši odnosi in mir bi bil varen vsepovsod na svetu. Vprašanje nastane: koliko je dejanske podlage za ta vtis?

Ko sem te dni listal po zadnji knjigi John Guntherja "Roosevelt in Retrospect", sem prišel do odstavka, ki mi je osvežil spomin na skoro pozabljeni dogodek takoj po konferenci v Jalti.

Roosevelt je kmalu po povratku z dotične zgodovinske konference izrazil veliko zaskrbljenost nad sovjetskim tolmachenjem jaltskih sklepov glede vzhodne Evrope in o tem Stalinu po kablu opozoril. Roosevelt je bil tudi hudo užaljen, ko je Stalin (kateremu je v Jalti izkazoval vse mogoče usluge, vsled česar se je močno zameril Churchill) javno obtožil, da Amerika in Anglija za hrbtom Rusije barantata glede predaje nemške vojske v Italiji.

To se je zgodilo 1. aprila 1945. Dvanajst dni pozneje je bil Roosevelt mrtev.

Pa da se povrnem k Lauschetu.

Izjava, katero je podal pred par tedni na konferenci ameriških guvernerjev v West Virginiji, je izzvala splošno pozornost. (Čestitljivi "New York Times" je v tej zvezi priobčil poseben članek od svojega rednega "kolonarja" Arthurja Krocka.)

Guvernerji so ga soglasno izvolili za predsednika konferencie, ki se bo vršila prihodnje leto, kar dokazuje dvoje:

Prvič, da menijo, da bo letos ponovno izvoljen.

Drugič, da je na konferenco napravil vtis, to se pravi, da je spreten politik.

To poslednje je važno, zelo važno. Tomaž G. Masaryk je nekoč v pogovoru z Emilom Ludvigom dejal:

"Državnik mora imeti skušnje in prirodni dar, in to je stvar, katere se ne more kupiti v lekarni. Praktična politika je specijalno polje človeške delavnosti, prav tako, kakor recimo tehnologija ali umetnost."

Lausche ni Roosevelt. Tudi ne Truman. On je Lausche—samorasta individualnost, človek čisto posebne, svoje vrste.

Če ga Ohijčani vtrčjic pošljejo v Columbus—in jaz mislim, da ga bodo—kdo ve, kam ga bo vodila pot od tam?

KRAS

(Nadaljevanje z 2. strani)

ali pa na robu krasa iz velikih izvirov ali obrhov, ki so ponekod tako močni, da takoj ženo mlino in žage. Včasih izvira cela reka naenkrat izpod skalne stene, kot na primer Unec pri Planini, Ljubljana na Vrhniki, Timava pri Štivanu nedaleč od Devina, Dubrovačka reka pri Dubrovniku in nešteto drugih. Na jadranski strani izvirajo kraške vode tudi v morju, ponekod daleč od obale, ali celo na otokih. Tako ima na primer Trst svoj vodovod iz Brojnic, velikega podmorskega izvira pod Nabrežino. Velik podmorski izvir je tudi pred Moščenicami v bližini Opatije, kjer vre voda iz ogromnega brezna na dnu morja. Takih vrulj ali vrutkov, kot imenujejo ljudje podmorski izvirek, je mnogo na naši obali, tako na primer v morju pred Opatijo, v Bakarski dragi, pod Veleitom, v Boki Kotorški in na mnogih drugih krajih. Lepo je videti te izvire, kako delajo na morski gladini okrogle, večje ali manjše kupe. Kopalci pa se jih boje, ker je voda tukaj silno mrzla. V zvezi s temi podmorskimi izviri so tudi ponori, v katerih izginja morje. Morska voda, ki jo srka sladkovodni tok, se pojavi v bližnjih slanih izvirih tik ob obali ali pa v podmorskih vruljah.

Podzemski svet pa ima tudi še druge zanimivosti in posebnosti. V večni temi in vlagi, kjer se tudi temperatura le malo spreminja (v Postojnski jami niha med 6.8 in 8.8 C) žive razna bitja, ki so se prilagodila posebnim življenjskim razmeram. Najbolj znan predstavnik podzemskega živalstva je človeška ribica. Večina teh živalic živi samo v naših jamah in predstavlja veliko privlačnost za zoologe.

velike površine in bil tako izrazit in raznolik kot v Jugoslaviji. Od Soče do Skadarskega jezera se vleče širok pas kraških planot in planin z nešteto malimi ponikalicami, obrhi, brezni, jamami, kraškimi polji in presihajočimi jezeri. Tudi Juljske in Savinjske Alpe so pretežno kraškega značaja. Večji predeli kraškega sveta so tudi v vzhodni Srbiji ter jugovzhodni-Makedoniji med Skopljem in Ohridskim jezerom.

Zaradi svoje razširjenosti vplivajo kraške pokrajine neugodno na gospodarstvo cele države. Orne zemlje je na krasu le malo, večinoma samo v vrtačah in kraških poljih, kjer je pa zaradi poplav mnogokrat ni bi mogoče izrabiti. Edino večjo korist donajajo kraška tla tam, kjer so pokrita z gozdovi, ki so posebno na jadranski strani večji del uničeni. Po njih so ostali pusti in malo vredni skalnati pašniki ali celo skalna puščava. Velike težave dela na krasu tudi pomanjkanje vode. Po ure in ure daleč mojava hoditi ljudje po vodo zase in za živino, ko je zmanjka v kapnicah. Čakajo nas velike in težke gospodarske naloge, da izkoristimo se gospodarske možnosti kraškega zemljišča in dvignemo blaginjo prebivalstva. Osušiti bo treba številna presihajoča jezera ali blata in tako pridobiti večje kose plodne zemlje. Predvsem pa bo treba pogozditi ogromne kraške goličave, ki ne donajajo sedaj skoraj nobene koristi, ker se po njih pasejo samo maloštevilne ovce in koze. Napeljati bo treba velike vodovode in izkoristiti pa d e c večjih kraških ponikalnic za gradnjo hidrocentral.

Oglejmo si sedaj Notranjsko, kjer imamo v porečju Ljubljaničnice poučen primer kraške pokrajine z vsemi njenimi značilnostmi. Pravi izviri Ljubljaničnice so pod Snežnikom, najvažnej-

šim vrhom na Notranjskem. Že na Hrvaškem, pod Kozjim vrhom, izvira potok Trbuhočica, ki kmalu nato ponikne v majhni kotlini Prezida. Na dan se zopet pokaže v Loški dolini v treh velikih izviri, v Veli izviri, v Velikem in Malem Obrhu ter Bajerju, skupno s ponikalnico iz Loškega potoka in verjeno tudi z vodami izpod Snežnika.

Pod imenom Loški Obrh teče voda nato po Loški dolini ali polju in vsako leto poplavlja nižje dele. Ponikve v jami Golobini pri Danah in se zopet prikaže komaj po dveh kilometrih podzemskega toka v velikih izviri Vrh jezera v Cerkniskem polju. Jezerski obrh ali Stržen, kot se sedaj imenuje, teče pri majhni vodi samo do požiralnika Velike ponikve sredi Cerkniskega polja, ob višji vodi do ponorov Rešeto in Vodonos; kadar pa je Cerknisko jezero polno, izginja v Karlovcih pod Dolenjo vasjo, kjer ponika tudi Cerkniska Bistriča. V Cerkniskem jezero teko tudi vode z Blok, ki izvirajo v obrhi Zerovnišči in Šteberšči.

Podzemski odtok Cerkniskega jezera je le deloma znan. V Veliki Karloviči je mogoče prodreti preko številnih jezer in ogromnih podorov dva in pol kilometra daleč proti Planini do sifona, ki je tudi v suši neprehoden in zapira nadaljno pot. Na drugi strani izvira v Škocjanski dolini pri Rakeku iz velikih jam precejšnja voda, ki se imenuje Rak. Tudi tu je mogoče prodreti s čolnom po podzemskih jezerih poldrugi kilometer daleč proti Cerkniskemu jezeru tako, da loči še nekaj sto metrov neraziskanih rogov konca Velike Karlovice in Škocjanskih jam. Rak teče samo poldrugi kilometer po površju in izgine v dolnjih Škocjanskih jamah, ki se že po petsto metrih končajo s sifonom.

Na jadranski strani Javornikov in Snežnika je drugi izvir Ljubljaničnice v dolini Koritnice, kjer izvirajo majhni studenci

in kmalu izginejo zopet v tleh. Niže v dolini pri Zagorju pa prihaja na dan Pivka, ki teče do Postojne in ponikne v spodnjem rovu Postojnske jame. V Pivki se zliva tudi Nanoščiča, ki zbira potočke pod Nanosom od Razdrtega do Postojne.

Velik del podzemskega toka Pivke je znan. Slediti je mogoče 4,3 km daleč proti Planinskemu polju do sifona v Pivki jami, ki je del Postojnske jame. Pivka in tudi odtok Cerkniskega jezera se prikažeta na Planinskem polju iz izvirov "Na malnih" in iz veličastne Malograjske jame. Kmalu se združita in se imenujeta Unec. Tudi iz Planinskega polja je mogoče prodreti po Malograjski jami več kilometrov ob podzemski reki navzgor. Ogromna jama se deli pol kilometra od vhoda v dva rova. Desni je dolg približno dva in pol kilometra in vodi proti Škocjanu ter se konča v neprehodnem smrku blizu Unske Koliševke, velikanske vdorne doline ob cesti iz Unca v Postojno. Po levem rovu pa je odprta pot dva kilometra daleč proti Postojni do sifona in

ogromnega podora, nad katerim je na površju vdorna dolina Mala Koliševka ob cesti med Planino in Postojno. Med obeh sifonom na krajih Malograjske jame in sifoni, ki zapirajo pot v Postojnski in Škocjanski jami, je samo še po 2000 metrov daleč.

Tudi Unec začne kmalu ponikati. Brž ko doseže skalnati rob Planinskega polja pod Ivanjim selom, se začne izgubljati v številnih luknjah in razpokah; do glavnih ponorov na koncu polja "Pod stenami" pa dospe le v veliki vodi, ko je celo polje spremenjeno v jezero. Ponori Unca so majhni in zatrpali z vdori. Zato je njegov podzemski tok neznan. Vendar pa so barvanja pokazala, da izvira voda iz Unca na Vrhniki v izvirkih Močilnika in Retovja kot Ljubljaniča.

Velikanske vdorne doline med Planinskim poljem in Vrhniki (Vranja in Skednjena jama. Smrčina v Lanskem vrhu, Kuke in Logaške Koliševke v

Logaškem Ravniku, Koprivnica, Mrzla dolina in Lenarštica ob dolinski cesti, Pavkarjev, Grogarjev in Babji dol nad Vrhniko) kažejo, kod teče oziroma kod je tekla podzemski Ljubljaniča ali Unec, preden so jo vdori prisilili, da si je našla verjetno kje v bližini novo podzemsko strugo. Znan nam je le neznan košček podzemskega

teka Unca, in sicer na dnu strahovitega, 255 m globokega Hudčevega brezna ali Gradišnice nad Logatcem.

Oglašajte v . . . Enakopravnosti

"ME LAY THIS? Are you kiddin'?"

"Coupla months ago this little jerk comes up to me and says, 'Hello, Mr. Wabbit. Will you bwing me a nice egg like that this Easter?'"

"'Are you kiddin'?' I says. 'This is a nest egg, Buster. Go lay your own eggs, Doc. Beat it, Swam.'"

"'What's a nest egg?' asks Bright Eyes."

"'It ain't something the Easter Bunny brings, Junior,' I says. 'To get one of these, you gotta save your lettuce . . . like me."

"'I save the sure, easy way. Buy U. S. Savings Bonds automatically. That way, I got something to fall back on when I get all stooped over and my ears are bald."

"'And, brother, when you put your cabbage in Savings Bonds, it really multiplies.'"

Bugs Bunny certainly has a point—and it's not at the top of his head. Why don't you buy U. S. Savings Bonds automatically, too?

Join the Payroll Savings Plan where you work —or the Bond-A-Month Plan where you bank. You'll be mighty glad you did, some day.

Rice Researcher

The nation is celebrating Rice Week the last of this month. Newly prominent in the rice industry is Atullah K. Ozal-Durrani whose ten years of painstaking research resulted in developing a new process for rice which shortens its cooking time to a matter of minutes. This pre-cooked rice became a member of the General Foods family of packaged products after Mr. Durrani had used his rice in the dramatic preparation of a meal right on the desk of one of their executives. Mr. Durrani (above) is shown in his laboratory with dozens of rice samples which were gathered from all over the nation in perfecting this revolutionary new product.

Farm Expert

Homer Martz, KDKA's agricultural director, is rounding out eight years of service with the Pittsburgh Westinghouse station. Known throughout the area for his Monday-through-Saturday Farm Hour program at 6 A. M., Martz was born and raised on a Western Pennsylvania farm. His field trips take him into many sections of the Tri-State farm area where special programs are prepared for radio. The early morning shows feature farm news, interviews and a complete agricultural service. Slim Bryant & the Wildcats with their hillbilly and folk tunes are also heard regularly on the broadcasts.

Jamboree Bound—1950 Style

With 47,000 Boy Scouts preparing to converge on Valley Forge for their 40th anniversary jamboree, the scene above is typical of troop pre-encampment activities throughout the nation. The Scouts here are part of a Central Michigan contingent 250 strong going to historic Valley Forge the modern way—in a fleet of 55 new cars provided for them by the Buick Motor Division at Flint. The caravan, the largest single auto cavalcade going to the jamboree, will travel the Pennsylvania Turnpike enroute and will return via Niagara Falls.

SAVE FOR YOUR INDEPENDENCE BUY U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

N. J. Popovic, Inc.

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler - Plymouth avtov

PRODAJA NAJNOVEJŠE 1950 IZDELKE KOT TUDI RABLJENE AVTE

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE. ME 1-7200

NICK POPOVIC, predsednik

Prežihov Voranc:

A S A S A

(Nadaljevanje)

"Kdo vam je pa dovolil pretepati moje otroke?" Očetov glas, ki je to izrekel, je bil še bolj togoten, še močnejši, kakor pa oskrbnikov. Prej bled, je bil zdaj nenadoma ves zaripel in sklonjen naprej, kakor da bi se pripravljaj na skok v oskrbnika. Oskrbnik je vidoma osupnil. Gotovo ni pričakoval kaj takega. Kakor bi pozabil, da je krivica na naši strani, je oče vpil: "Kdo vam je dovolil pretepati moje otroke?" "Če jih ti ne boš—Kramoh,

Jaz nisem verjel, da si tak alej (neumneš) . . ."

"Oče pa je dalje vpil: 'Nikdar in nikoli! Mene tepite, če smo kaj krivi, a ne otrok . . .'"

"Tedad je oskrbnik sprevidel, da ne more ničesar napraviti. Ves rdeč se je obrnil in odšel. Tam pri lesi se je še obrnil in zaklical na dvorišče s tako močnim glasom, da smo ga vsi slišali:

"O šentjurju si pa drugam poiščite!"

"To je bila jasna, nedvomljiva odgovod najeminske pogodbe. V šestih mesečih bomo torej na cesti, bomo morali zapustiti Sro-tejevo freto! Prve dni se je oče delal, kakor bi se ga vse to ne tikalo in bi ga prav nič ne skrbelo bodočnost. Ker se tudi mati ni preveč zmenila za vse sku-paj, smo se tudi otroci pomirili,

čprav nas je odpoved hudo zadel. Počasi pa je očeta le začela gristi skrb. Začel si je očitati, da jo je prav za prav polomil. Mati, ki ga je dobro poznala, mu ni hotela nič oponašati, toda v njenih očeh je bral, da se boji bodočnosti. Potem se je sam pri sebi opravičeval:

"Ne—prav sem storil, zakaj mi je pa tepel otroka, dokler sem jaz tu . . ." Nato je spet potihoma krel: 'O, ti prekleti koš, ti . . .'"

"Toda odpoved ni za najemnika tako preprosta stvar, posebno v teh časih ne, ko je vedno manj hub na razpolago. Da bi si pa mogli kupiti kako lastnino, še misliti nismo smeli. Čeprav so nas na Srotejevem izpodjedali nasadi smo še vendar že nekako vdali v usodo. Nekako bi še živeli . . . Zdad pa ti

pride ta smola! Skrb se nas je vse bolj oprijemala in naposled je tudi mati ni več mogla skrivati pred očetom. Ko je videl to malodušnost, je oče spet zapel svoje bodrilno, življenja in upanja polno geslo:

"'Ah kaj, nekako bomo pa že živeli. Še nikoli ni bilo tako, da bi nikakor ne bilo . . .'"

"Čas je hitel, jesen se je že poslovila, za njo je prišla zima; tista tiha zima, ki jo človek sreča le na Srotejevem; do kolena debel sneg je pokril zemljo in tudi tisti nesrečni nasadi so nam za nekaj časa izginili izpred oči. Bel, globok mir, do koder so segle naše oči. Za tem belim mirom pa smo s strahom slutili pomlad.

"Še vedno nismo vedeli, kam bomo šli. Oče je sicer zbarkoval okrog po bližnji in daljni soseski

za kako najemniško zgodo, pa če bi bila tudi le kakšna bajta za dve kravi, kakor je bilo Srotejevo, vendar ni mogel ničesar najti. Da pa bi nam ne vzel poguma, je po vsakem neuspehu vedno dostavljaj:

"'Nekako bomo že živeli—ni hudič . . .'"

Sam pri sebi je v tistem trpel, le izdati se ni hotel. Materi se je že smilil in zato je bila zelo obzirna ter je z veseljem obrazom poslušala njegovo upa polno pri-lena debel sneg je pokril zemljo in tudi tisti nesrečni nasadi so nam za nekaj časa izginili izpred oči. Bel, globok mir, do koder so segle naše oči. Za tem belim mirom pa smo s strahom slutili pomlad.

"Še vedno nismo vedeli, kam bomo šli. Oče je sicer zbarkoval okrog po bližnji in daljni soseski

oče, da je kar onemela in ga pustila v miru. Oče je še vedno upal, da bo našel kaj drugega. Ker se je na sončnih robovih že začel kazati prvi vigradni vres, se je bilo treba odločiti. Oče ni smel več odlagati in se je odpravil na pot. Čez dva dni se je vrnil; tam za Dravo je bil našel neko bajto, kjer bi mogel rediti dve kravi, več pa tudi ne. Stanovanje bi bilo in nekaj pridelka tudi. Morali smo se torej odločiti, ali pojdemo za gostače v kako bajto, kjer bomo kvečjemu lahko redili eno kozo, ali pa tja za Dravo v tisto strgano bajto. Za oboje se nam je bilo težko odločiti. Vsa soseska bi govorila:

(Dajje prihodnjic)

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

Marko Kos:

MATI IN SNAHA

(Nadaljevanje)

"Kaj — tako je že velik?" je osupnila starka, plosknila z rokama, sedla in se jela na vsem lepem jokati.

... Sedaj se je pričelo tisto, česar se je Janez tako bal. "Kako bosta ti dve ženski skupaj živeli, ko sta se prej tako sovražili?" se je v skrbeh spraševal. Toda mati je govorila z njo tako prijazno in preprosto, kot bi jeze nikdar ne bila poznala. Srce, to prečudno človeško srce, ki ima toliko odtenkov, kolikorkrat ga v rokah zasukaš, jo je tudi to pot pustilo na cedilu, kajti hudobna ni bila in ne nedostopna sočutju. Mlado ženo pa je preveč zmedla ta drobna, škurbasta starka, preveč sreče je naenkrat prišlo, da bi pomislila na svoje krute obljube. Razumela je njen odpor, kajti ljudje na kmetih so preveč praktični, da bi se ne živeli drug v drugega. Njihovo življenje uravnava preprosta merila: skrb za kmetijo, vreme in letino, nimajo svojih muh in so dojemljivi za dejstva. Tudi je nagonsko čutila, da je življenje enostavno, le človek si ga s svojimi čustvi sam zavozlava.

Polagoma je prevzela od tase vse opravila: žela je in plela, krmila živino in hodila k sosedom na dnino. Le včasih se je v starki zganila otožna misel: "Vidiš, popustila si ... In zdaj je spet stara pesem: reva je prišla k hiši! Kdaj se bo to nehalo?"

Janez se je očitno spremeni. Prej je bil lahkomisljen zato, ker ni imel nikogar na skrbi, zdaj pa se je pokazal lastninski nagon, ki je bil skrit tudi v njem, čeprav samo toliko, kolikor ga je terjala ljubezen do otrok. Z drugim lastnostmi je podedoval po očetu tudi zavest resnosti dela, s katerim reže kruh sebi in ženi. O, mati je bila z njim zelo zadovoljna! Ta ljubezen jo je družila s snaho, čeprav sta bili docela različni. Starka je bila mehka, Ivana pa žilava, v najrazličnejših tegobah silovito preizkušena. Včasih se je domislila svojih pretenj neusmiljeni tašči, a se pomilovalno nasmehnila. Kolikokrat se človek čez leta smeje svojim besedam, ko ga muhavo življenje prehiti. Kot potok je: vanj se stekajo čisti in kalni, mrzli in topli studenci, se pomešajo — potem pa skupaj teko ...

Prihodnjo jesen je spet stekla zibelka — to pot je bila deklica, Tinka. Sledila sta ji zapovrstjo Tonček in Jožek. Peti otrok, France, se je rodil že v vojni, pod švabi. Sprva so živeli v miru. Babica je imela z otroki toliko opravka, da se jih je včasih naveličala. Imela je dve kuzi, da jih je strigla in malim pletla nogavičke. Mrko in v skrbeh je gledala Janeza, ki je pričel ponoči zahajati od doma. Okregala je snaho, a ta jo je zavrnila:

"Kaj mislite, da k ženskam hodi? No, ne bojte se! Je že tako, zdaj se je pričelo ..."

Stara je godrnjala, a sčasoma se je navadila še hujših stvari.

Mirni dnevi so urno ugašali in bili čedalje bolj podobni razburkanim vodam jesenske vihere. Toda — ali ptički ne letajo tudi v škripajočem mrazu? Ivana je s sijočimi očmi opazovala otroke, kako se debele in rasto, in z zadržanim dihom poslušala moža, ki je govoril o prihodnjih dneh, o tem, da se je bogatija umazala in da bo konec krivic. "To, kar je bilo z nama, se ne bo nikdar več pripetilo! Ne bodo se več šopirili, hudič jih poctratj!" Po ves dan je pestoval malega Frančka, včasih ga je mahoma odložil, stopil k oknu in se molče zastrel v jesensko polje. Ivana je prebledela, ko je opazila v njegovih zamišljenih, zaskrbljenih očeh zbirajoče se naklepe. Devetnajststotriinštirideseto se je nagibalo že h koncu, ko je Janez s povešenimi očmi spregovoril:

"Nič več me ne strpi doma. Kakor na trnju sem ... Jutri gremo!"

"Jezus!" je zaječala Ivana in prebledela kakor zid. Otroci so onemeli, starka pa je s peči suho zagodrnjala:

"I, seveda, le pojdi Janez — te nesnage švabske te bodo še pohopsale, če se boš obiral! Kaj bo pa potlej ...?"

Drugo noč so se v Janezovi hiši zbrali Tomanov Ciril, učitelj Ponikvar in še dva fanta, hlapca. Sedli so k peči in molče kadili. Janezu je v izbi žena optala nahrbtnik in nato prislonila drhteča usta k njegovim širokim prsim. Bridke solze so ji polzele na mrzla, omrtvela lica. V njej se je bila včasih dvignila nejevolja nad vsakdanjo ljubeznijo, prehajajočo v dolgočasnost, nad neprestano rodno otrok, a zdaj je vse to pozabljeno: nekdanja ljubezen je iz skritih globin prihrumela na dan ...

Mož se ji je zavrnil v solzne oči in jo hripavo vprašal:

"Se lahko zanesem nate?"

Hlipaje se mu je z vso težo obesila okrog vratu.

"Nič ne jokaj, Ivana! Na otroke pazi, in na mater tudi!"

Bridko se je nasmehnil in si zakril oči. "Viš, zdaj si ji samo ti ostala, tujka ..."

Kurir je prišel ponje in jih odvedel v noč. Ivana se je oklepala kamnitega stebriča pri vratih in ni čutila mraza. Oči so ji blodile po temačnem nebu, na katerem so se kačasto odražale veje okleščene lipe. Veter ji je še dolgo nosil na uho hrestljanje dračja iz hoste, ji metal mokre snežinke v obraz in loputal z oknico, da je poškrapaval zarjaveli tečaj.

Tako sta ostali združeni dve ženski bitji: obe je vezala ista misel o ljubljenem človeku, ista skrb, ista tuga nad ločitvijo. Vse, kar je nekoč nametalo življenje med njiju, je odfrčalo, takisto kakor spiha burja s čistine namrznjeni pršič ... V puste dneve se je razlegalo otožnih vranje krakanje; črnokrile, težko otepaajoče ptice so v jatah poletavale nad vodami, ki so poplavile ozimino na poljih in se stekale, prekrite z rjavo peno dračja in nesnage, pri požiralnikih. Od tam se je slišalo ponoči zamolklo grgranje ...

Potem je zapadel sneg in pritisnil tak mrz, da so divji zajci zgrizli slamo na vodnjaku. Janez je odšel na Štajersko — šele čez dobro leto ga je zaneslo v domače kraje.

... Mrzel decembrski dan. Z jasnega neba je sijalo medlo sonce in lizalo slano po travnikih. Veje so se otrsale igličastega ivja. Burja je z vršičkov brazd posnemala sprhnelo zemljo in prtinčila prav na cesti. Izza hriba se je dvigal steber dima: gori postojanka v Moravčah, ki jo je Šlandrova brigada ponoči razbila. Čuti je bilo še rezke strele. Pod drevesi so ležali utrujeni borci, se greli ob ognjiščih in dremali.

Ivano je privabil ropot iz hleva. Po kolovozu so priškriljali lojtrni vozovi z ranjenci. Pokriti so bili z odevjami, le včasih je bilo čuti kak stok. Iz pregretih konj se je dvigala sopara. Ivani je udaril v nos vonj po potnih telesih in strnjeni krvi. Videla je sive obraze, temnordeče madeže krvi. Mahoma se je opotekla, se zgrabila za srce: zagledala je možev obraz, ki je upiral oči vanjo. Vrgla se je nanj in jela divje kričati:

"Stojte! O moj bog ... Mati ... O sveta nebesa ..."

Bradat partizan je nejevoljno ustavljal konja. Pri hiši so zakričali otroci, kakor jelen je pridirjala na pol oblečena starka, se obesila na lojtrnice in omočila sinov obraz s solzami. Krog nje so se gnetli skušntrani in smrkavi veliki in mali otroci.

"O Marija, Janez, ka ... kaj ti je?"

Ni mogla dočakati odgovora. "Zadnji hip me je zadelo ... v trebuh ..."

"Joj, zakaj nisi pazil?"

Janez se je medlo nasmehnil in skušal zasukati glavo, da bi videl otroke.

"Videl sem vas pa le ..."

Starka je požirala solze in gladila sina po mrzlem čelu. V dalji je bilo čuti votel grom mine.

"Počakaj!" je kričala Ivana bradaču. "Moža ti bom vzela!"

"Kar pusti ga! Nimam časa, v bolnišnico se nam mudi! Kaj ne slišiš, prismođa?"

A Ivana je planila kot sršen k njemu, pograbila konja za uzdo in ga ozmerjala:

"Dve leti se je potepal, zdaj bo pa pri meni ostal! Mrcina, kaj nimaš nič srca?"

"Eh, ne!" je sterc zaskrbjeno zarentačil, "dam ti ga že, dam, a boš sama odgovarjala zanj! Švabi ga bodo po hišah stikali!"

Pomagal ji je zanesti moža v izbo. Cim se je v postelji ogrel, je pričel stokati in si do krvi gristi ustnice. Starka je naslanjala glavo na rob postelje in s svojimi drobnimi, zajčje rdečimi očmi skrbno opazovala sinov pegasti obraz. Janko je stal ob vzglavju in stiskal ustnice. Mlajši so se gnetli na kup k materi, ki je očetu skušala viliti v usta požirek mleka.

"Ne trudi se, Ivana! Z mano je konec."

"Ne govori tako, za božjo voljo, ne govori!"

Ivana je bila vsa zmršena, divja in bleđa. Mož je zaprl oči in se skremžil od bolečin.

"Truden je", je zamrmral Janko.

"Oh, koliko hudega je na svetu!" je zajecjala starka in odracala v kuhinjo. Ob ognjišču so se drenjali premraženi partizani.

"Imate kaj za pod zob, mati?"

Starka je izvelkila iz predalnika hlebec kruha in ga jela rezati. Borci so bili utrujeni in kosmati. Mlad fant je bil brez čevljev, z vrvoja si je povezoval cunjne na gleženj.

"Če vi niste svetniki, potem ni nobeden," je vzdihnila starka. Solze so ji kapale na kruh, ki se je tajal pod njenimi rokami kot led na peči. "Ne enega, ampak sto hlebov bi morala imeti! Že tri leta vam ga režem, pa še ni konca!"

Črnolas fant je zadril bele zobe v kruh in se nasmehal.

"Ej, mamica, vidite: ko pri demo k vam, vse hudo na mah pozabimo! Taka mati odtehta sto topov!"

"No, to ni res! Ne pozabiš."

"Jaz mamica, sem sirota, vaš sinko bi bil rad; takih, kot ste vi, bi rabili povsod. Kaj, fantje, potem bi se tolkli!"

Starki so spet pritekale solze iz oči, razmazala si jih je po licih, se zastrmela v žerjavico in s tihim, brezupnim glasom odgovorila:

"Sina imam sama ... tamle leži, v izbi, a do večera ne bo ..."

LASTNIK PRODAJA HIŠO
na 19802 ARROWHEAD AVE.
5 sob spodaj, 3 zgoraj; plinska gorkota, garaža za 2 avta. Lota meri 65 čevljev spredaj. Vse nanovo dekorirano. Cena \$15,000.

HIŠA NAPRODĀJ
Lastnik prodaja hišo za eno družino, 9 sob; fornez na plin, zimska okna, 2 kopalnici, ena garaža. V slovenski naselbini. Pokličite in dajte vašo ponudbo.
UT 1-2556 ali GL 1-1101

MLAD PAR,
ki se v kratkem poroči, želi dobiti v najem 3, 4 ali 5 sob. Oba imata stalna dela ter sta mirna in zanesljiva.
Pokličite KE 1-0136

Za točno in zanesljivo postrežbo
ako želite prodati ali kupiti hišo ali večje poslopje v vzhodnem delu mesta, se obrnite na nas. Govorimo slovensko.
BEACHLAND REALTY
767 EAST 185th ST., IV 1-1012

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 1-3028
SOUND SYSTEM
INDOOR — OUTDOOR

Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatov.
Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

več! Stara sem in na obrazu sem mu brala: koncu je zapisan ..."

Fantje so se spogledali, pobrali zadnje drobtine in odšli. Ko je šla Ivana po žganje k sosedu, je ostal Janko sam pri očetu. Kratko je hropel, nato pa odprl oči. Pozorno je zrl sinu v obraz, gubal čelo in s trgajočim glasom spregovoril:

"Janko, glej, da boš na mater pazil, je nikdar zapustil ..."

"Bom, oče!"

Oče je zaprl oči, večkrat olajšano ponovil: "No, dobro, dobro!" in onemel. Janko je bil bled od groze. Videl je, da se je oče stresel, odprl usta in porumenel, a ni si upal nikogar

POSTEN SLOVENEK,
star 35 let, oženjen, ter vojak 2. svetovne vojne, katerega veseli mizarsko delo, želi dobiti delo pri slovenskem kontraktoru. Zanesljiv, trezen, in stalen delavec. Ima najboljša priporočila. Za podrobnosti pokličite
EX 1-1277

DELO DOBI
izučben mizar; "finishing" karpenter. Stalno delo. Vprašajte pri **ED KOVAC**
960 E. 185 St., KE 1-5030

poklicati, da bi se mati preveč ne prestrašila ...

Ivana je zagledala sinov prstemni pogled, v zli slutnji zdrsela po košenem moževem obrazu, se vrgla nanj in vsa iz uma od grozote izgube zarjula:

(Dalje prihodnjič)

Naprodaj je posestvo na Vrhniki, p. d.
Pikčevo. Kogar zanima, naj piše za podrobnosti na **FRANK PREVIC**
30 Gordon St., Girard, Ohio

ŽENSKA DOBI DELO
v gostilni za splošna dela in kuhinje in pivom. Radi gotovega vzroka se prodaja pod ceno. Slovenec ima prednost. Podrobnosti dobiti pri **JOHN KOVACIC**
6603 ST. CLAIR AVE.
EN 1-8997

NAPRODAJ
Dobro opremljena gostilna z zganjem in pivom. Radi gotovega vzroka se prodaja pod ceno. Slovenec ima prednost. Podrobnosti dobiti pri **JOHN KOVACIC**
6603 ST. CLAIR AVE.

LASTNIK PRODAJA
dve zidani hiši na eni loti, 50x420. Garaža za 4 avte, veliko sadnega drevja.
Za podrobnosti se poizve na **18700 SHAWNEE AVE.**
IV 1-3877

RAZPRODAJA
NAŠIH
WEATHER TEX LAMPL OBLEK
po
\$10.00
MARSICH & RUSS
6108 St. Clair Ave.

STAKICH FURNITURE CO.
Quality at a Price — Easy Terms
Ivanhoe 1-8288—James D. Stakich—16305 Waterloo Road

JOS. ŽELE IN SINOVI
POGREBNI ZAVOD
6502 ST. CLAIR AVE. ENdicott 1-0583
Avtomobili in bolniški voz vedno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene za najboljšo postrežbo.
COLLINWOODSKI URAD:
452 EAST 152nd STREET Tel: IVanhoe 1-3118

ZAVAROVALNINO
proti
ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.
preskrbi!
Janko N. Rogelj
6208 SCHADE AVE.
Pokličite:
ENdicott 1-0718

OBLAK MOVER
Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca
JOHN OBLAKA
1146 East 61st St. HE 1-2730

DAN AMERIŠKE BRATSKE ZVEZE
V DRŽAVI OHIO
bo v nedeljo 16. julija 1950 v Euclidu, Ohio
in sicer v prostorih in na vrtu Ameriško-jugoslovskega centra, prejšnjega Slovenskega društvenega doma na Recher Avenue
Prirejjen bo velik piknik,
na katerega so vabljeni vsi člani in članice Ameriške bratske zveze in njihovi prijatelji iz vse države Ohio in drugod.
Tam bodo posetnikom na razpolago okrepčila vseh vrst in senčnem vrtu in v notranjih prostorih.
Za zabavo plesalcev bosta skrbeli godbi: Vadnalova in Korenova; prvi zvoki godbe bodo zadoneli ob dveh popoldne.
Oficijelni govor bo samo eden in ne bo dolg; neoficijelnih pa bo med sobratji, sestrami in prijatelji lahko milijon.
Lepoto slovenske pesmi nam bodo prinesli pevci Slovana, Jadrana in Adrije.
Namen prireditve je velika in vesela skupščina članov in članic Ameriške bratske zveze in njihovih prijateljev iz države Ohio in drugod.
Vse, ki ljubite prijetno razvedrilo, veselo družbo in dobro postrežbo v lepem kraju, vabi v nedeljo 16. julija v Euclid, Ohio:
FEDERACIJA DRUŠTEV AMERIŠKE BRATSKE ZVEZE V DRŽAVI OHIO

V blag spomin
prve obletnice smrti naše drage in nikdar pozabne matere

Agnes Faletič
ki je umrla dne 11. julija 1949

Mati naša, mati mila, več ne čuje se Vaš glas, eno leto je že minilo, odkar ste zapustili nas.
Snivajte le sladke sanje, v zemlji tih, v grobu tam, da se vidimo tam v nebesih, izprosite to milost nam.

Vaši žalujoči otroci:
John in Joe, sinova
Anna Kovačič, sinaha
Cleveland, O., 12. julija 1950.

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 1-3113